

قدرتش را استفاده نکرد. به طور مثال المپیک ۲۰۰۴ آتن حسین به راحتی می توانست وزنه ۲۷۰ کیلوگرم را در دوزب مهار کند ولی این کار را نکرد. به هر حال هر دو عزیز از بزرگان وزنه برداری جهان هستند و آرزوی سلامتی برایشان دارم. وزنه برداران فوق سنگین امروز ما را در حد عبور از هرکول

گرجستانی های بینی؟

من مطمئنم در ایران پتانسیل های زیادی در آینده اگر سرمایه گذاری خوبی روی استعدادها داشته باشیم، وجود دارد که بتوانند به رکوردهای تالاخادزه حمله کنند. اما اگر واقع بین باشیم، در کوتاه مدت و حال حاضر من بعید می دانم وزنه برداران ما بتوانند به این هدف برسند.

شیرین ترین خاطره ای که از نوروز یا دوره قهرمانی داری چیست؟
قطعاً شیرین ترین خاطرات نوروزی من کنار بچه های تیم ملی در اردوهای زمانی بود که سفره هفت سین می چیدیم. برای عزت و اهتزاز پرچم مقدس ایران تلاش می کردیم. چه در دوره قهرمانی و چه در زمانی که هدایت تیم های ملی را برعهده داشتم.

چه پیش بینی از عملکرد ملی پوشان وزنه برداری برای کسب

سهیمه و مدال آوری در المپیک ۲۰۲۴ داری؟

به نظرم این را بهتر است خود کادرفنی توضیح بدهد، اما از نگاه ما که دورتر پیگیر کار ملی پوشان هستیم فکرمی کنیم در دسته وزنی ۸۹ کیلوگرم توسط مصطفی جوادی ما شانس زیادی برای کسب مدال حتی از نوع طلایی رنگش داریم. اما این بدن معنائیست که علی داودی و رضا دهدار شانس یا توانمندی مدال آوری در المپیک پاریس را ندارند. بلکه هر ۳ ملی پوش شایسته هستند و امیدوار برای افتخار آفرینی. اما آمار و ارقام شرایط جوادی را برای مدال آوری بهتر نشان می دهد. **بزرگترین حسرت کوروش باقری در دوره قهرمانی و مربیگری چه بود؟**

خدا می داند که حسرتی در دنیای ورزش به دل ندارم. چون خداوند هر آنچه را که می خواستیم به من هدیه داد. شاید اگر در سیدنی مدال المپیک می گرفتم کلکسیون مدالی ام تکمیل می شد. یا در دوره مربیگری مانسلی طلایی را در وزنه برداری ساخته بودیم که اگر در سال ۲۰۱۳ زمان بیشتری داشتم، قطعاً افتخارات بزرگتری برای وزنه برداری به دست می آوردم که نشد. امیدوارم این اتفاق را بتوانم در بخش بانوان برای وزنه برداری رقم بزنم. ولی حسرتی از نگرفتن این مدال و از دست رفتن آن زمان ندارم. زیرا در دنیای مربیگری هر آنچه افتخار بود را با عنایت پروردگار به دست آوردم.

برای المپیک شدن کم آوردیم. مطمئن هستم اگر در پاریس هم نتوانیم سهیمه بگیریم، قطعاً به درخشش وزنه برداری بانوان در بازی های المپیک ۲۰۲۸ و تاریخ سازی در این رویداد بزرگ بسیار امیدوارم.

به نظرت اگر نتوانیم در رویدادهای گزینشی بانوان سهیمه بگیریم، امکانش هست که از شانس (وایلد کارت) برای المپیک شدن مان استفاده کنیم؟

ما کارمان را کردیم، فدراسیون هم حمایت مان کرد. الان هم سه نفر زیر نظر داریم برای کسب سهیمه المپیک. یک رکوردهای ورودی هم برایشان در نظر گرفتیم. ممکن است با دوفنر، شاید با یک فنرو شاید هم اصلاً در جام جهانی تایلند که آخرین مرحله گزینشی المپیک است شرکت نکنیم اگر آنچه که مدنظر ما است برآورده نشود. من به همه بچه ها گفتم اگر آنها ورودی که مدنظر ما است نزنند و مهیا نباشند، ممکن است به پوکت نرویم و خداحافظی تلخی با بازی های المپیک پاریس قبل از شروع این بازی ها داشته باشیم. تا جایی که من اطلاع دارم، چون در بخش مردان سهیمه گرفتیم، در بخش بانوان نمی توانیم از (وایلد کارت) استفاده کنیم. برخی به ما انتقاد دارند و من یاد گرفتم که چطور با انتقادات برخورد کنم. قطعاً از نقدهای خوب استفاده خواهیم کرد و توجهی هم به نقدهای مغرضانه و مخرب ندارم. چون تردید ندارم اگر حوصله کنیم و به بانوان توجه ویژه داشته باشیم آینده وزنه برداری بانوان درخشان است.

اگر «رضازاده» هم نسل «تالاخادزه» بود یا بالعکس، به نظرت حسین می توانست این غول گرچی را کنار بزند و حریف او شود؟

تردید ندارم اگر رضازاده با تالاخادزه هم نسل بود، رقابت فوق العاده جذاب و دیدنی را شاهد بودیم. مطمئنم رضازاده در حرکت دوزب پتانسیل و توانمندی رکوردی اش بیشتر از تالاخادزه بود. تالاخادزه هم در یکضرب شرایط بهتری نسبت به رضازاده داشت و همین باعث می شد رقابت شان قشنگتر می شد. اینطور فکرمی کنم که تالاخادزه رضازاده را دیده و نهایت توانمندی اش را در مسابقات قبل روی تخته به نمایش گذاشته است و بیش از این هم بعید است بتواند به رکوردهای بالاتری حمله کند. اما من چون کنار حسین بودم می دانم که حسین رضازاده هیچ وقت نهایت قدرت و توانمندی رکوردی اش را روی تخته به نمایش نگذاشت چون نیازی به آن احساس نکرد. حداقل سال های ۲۰۰۳ تا زمانی که اواز دنیای قهرمانی خداحافظی کرد، نهایت

مأسفانه این اتفاق در همان حین بازی های المپیک رخ نداد. اما بعد دیدیم که به خاطر مثبت شدن آزمایش دوپینگ رقبای ما، مدال های المپیک که حق وزنه برداران بود به آنها برگردانده شد. ایمان دارم که اگر بچه ها در همان لندن وزنه های نرمال خود را می زدند، همان جامدال می گرفتند. **به نظرت دوباره مثل نسل طلایی ۲۰۱۲ لندن را می توانیم در وزنه برداری ببینیم؟**

نسل سازی واقعاً کار سختی است. این را تکرار می کنم که حقیقتاً ساخت نسل های طلایی مثل ۲۰۱۲ لندن کار بسیار سخت و دشواری است. اما امیدوارم که بتوانیم خیلی زود نسلی طلایی برای وزنه برداری ایران داشته باشیم که باعث افتخار و سربلندی وزنه برداری باشند.

برخی معتقدند فدراسیون وزنه برداری باید از تجربه گرانبهای فنی کوروش باقری به جای تیم بانوان در بخش مردان استفاده می کرد. نظر خودت در این مورد چیست؟

از این حیث که پذیرش هدایت فنی و سرمربیگری وزنه برداری بانوان چون خیلی صفر کیلومتر و تازه کار بودند «ریسک» بزرگی بود، این را قبول دارم و می پذیرم که با پذیرش آن ریسک بزرگی کردم. اما چون من آدمی هستم که ریسک و چالش را دوست دارم این ریسک را به جانم خریدم و مشکلی هم با آن ندارم. اما راجع به اینکه چرا در حوزه فنی وزنه برداری مردان از من استفاده نشد، به هر حال باید ببینیم چهارچوب و نظر مسئولان فدراسیون به چه شکل بوده است؟ من به نظر عزیزان احترام گذاشتم و طبیعی هم هست که تا ابد قرار نیست کوروش باقری سرمربی تیم ملی باشد. من فکرمی کنم ما سواى بحث فنی، در بخش شخصیت سازی و ساختن مربیانی توانمند برای آینده وزنه برداری هم وظیفه داریم. بنابراین باید به جوانترها و مربیانی که در این مقوله انگیزه و حرف برای گفتن دارند فضا و زمان داد. خوشحالم که امروز هم این فضا و زمان در اختیار «نواب نصیرشلال» قرار داده شده است که من از صمیم قلبم برایش آرزوی موفقیت می کنم.

اگر با دختران وزنه برداری سهیمه حضور در المپیک پاریس را بگیریم، می توانی مثل جهانی ۲۰۱۱ پاریس دوباره در فرانسه نتیجه بگیریم؟

به نظرم در بحث المپیک شدن دختران وزنه برداری اول باید ببینیم چقدر شانس برای کسب سهیمه داریم. بعد دنبال خود المپیک و کسب نتیجه باشیم. حقیقتاً اگر چه هنوز کورسوی امید برای کسب سهیمه دختران داریم ولی کار و مسیر ما سخت است و فوق العاده دشوار. شاید یکساله زمان